

Eller er den forskellige behandling i medfør af artikel 33, stk. 2, ET og Tribunal Supremos fortolkning af denne bestemmelse, når henses til det almindelige princip om lighed og om forbud mod forskelsbehandling, derimod ikke objektivt begrundet, således at udbetaling til arbejdstagere af fratrædelsesgodtgørelse, der er anerkendt ved et indenretligt forlig, er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF (af 23.9.2002)?

(¹) Rådets forordning af 20.10.1980, EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23.

(²) EFT L 270 af 8.10.2002, s. 10.

Sag anlagt den 19. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-178/05)

(2005/C 155/15)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. april 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitrios Triantafillou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsat sine forpligtelser, i henhold til Rådets direktiv af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (¹), idet den opkræver afgift ved overførsel af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted eller faktiske hovedkontor, men fritager alle landbrugsandelsselskaber, uanset deres karakter, sammenslutninger eller foreninger af enhver natur i landbruget, skibskonsortier, sammenslutninger og rederier, uanset deres form, for denne afgift.
2. Den Helleniske republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at det relevante kriterium for pålæggelse af afgift ved forlæggelse af hjemsted er, at selskabet kvalificeres som kapitalselskab i oprindelsesmedlemsstaten, hvilket indebærer, at selskabet beskattes, når det ikke i oprindelsesmed-

lemsstaten anses for et kapitalselskab. Kommissionen har gjort gældende, at Den Helleniske Republik, alene tager hensyn til, om oprindelsesmedlemsstaten pålægger eller ikke pålægger afgiften, således at nævnte fritagelse for betaling af afgift ved overførsel af hjemsted til Grækenland kun sker ved overførsel fra en medlemsstat, som pålægger kapitaltilførselsafgift. Kommissionen har herved støttet sig på en bogstavelig og systematisk fortolkning af direktivet, som går ud fra, at selskaber, som er undergivet denne afgift, er kapitalselskaber. Kommissionen har endvidere anført, at dens opfattelse støttes af den ændring, der blev indført ved direktiv 85/303/EØF, som tilsigter ophævelse af kapitaltilførselsafgift.

Kommissionen har vedrørende den for landbrugsselskaber og rederier indførte undtagelse anført, at det drejer sig om kategorier, som omfatter samlede erhvervsgrene, og for hvilke de græske myndigheder ikke har begrundet, hvorfor sådanne selskaber ikke udgør kapitalselskaber, samt at deres fuldstændige fritagelse ikke er omfattet af de undtagelsesbestemmelser for visse transaktioner, som direktivet fastsætter. Kommissionen anfører desuden, at der, hvor direktivet skal fritage erhvervsgrene, er dette udtrykkeligt bestemt (f.eks. for så vidt angår almenyttige offentlige virksomheder).

(¹) EFT 1969 (II) s. 405.

Sag anlagt den 21. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-179/05)

(2005/C 155/16)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. april 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Nolin som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 2847/93 (¹), idet den ikke har tilstillet Kommissionen de i artikel 18, stk. 1 og artikel 19i, første og tredje led nævnte oplysninger.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- For så vidt angår de i artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 2847/93 nævnte oplysninger, har de franske myndigheder ikke givet underretning for årene 1999 og 2000. De efterfølgende år blev der desuden givet for sen underretning.
- For så vidt angår de i artikel 19i, i forordning nr. 2847/93 nævnte oplysninger, har de franske myndigheder ikke givet underretning for årene 1999, 2000, 2001 og 2002. Der blev heller ikke givet underretning for de efterfølgende år.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12.10.1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1).

Sag anlagt den 22. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-182/05)

(2005/C 155/17)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. april 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia og Bernhard Schima, begge medlemmer af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for Det Indre Marked for Elektricitet (¹), idet Den Helleniske Republik ikke har sikret, at Dimosia Epicheirisi Elektrismou offentliggør særskilte årsregnskaber for selskabets virksomhed med udvinding af lignit og med elektricitetsfremstilling.
- Dimosia Epicheirisi Elektrismou tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Efter at Kommissionen havde modtaget en klage og på grundlag af oplysninger fra Grækenland (diverse skrivelser fra Udviklingsministeriet og Energistyrelsen) vedrørende kravet om, at der skulle offentliggøres særskilte regnskaber for det integrerede selskab »Dimosia Epicheirisi Elektrismou« (DEE), artikel 14 i Europa-Parlamentet til Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for Det Indre Marked for Elektricitet, konkluderede Kommissionen, at Den Helleniske Republik havde tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til nævnte bestemmelse.
2. Kommissionen har anført, at offentliggørelse af fælles regnskaber for DEE's lignitproduktion og el-produktion og den manglende adskillelse af disse to aktiviteter udgør en tilsidesættelse af forpligtelserne i artikel 14, stk. 3, i direktiv 96/92/EF.
3. Kommissionen har anført, at uanset at der foreligger en intern regnskabsordning i DEE, i henhold til hvilke udvindingen af lignit som krævet er opført adskilt fra fremstilling af elektricitet, skal disse særskilte regnskaber også fremgå af DEE's offentliggjorte regnskaber. Kommissionen har anført, at de foranstaltninger, de hellenske myndigheder indtil nu har truffet, ikke har gjort det muligt at nå dette mål. Forelæggelse for den regulerende myndighed af oplysninger vedrørende de separate regnskaber er ikke tilstrækkelig til at udgøre en opfyldelse af offentliggørelsespligten.

(¹) EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

Sag anlagt den 28. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-191/05)

(2005/C 155/18)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. april 2005 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel van Beek og António Caeiros, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.